בס"ד

יום **ב'**, **כ"ט** ב**חשון** תשס"א (**27** בנובמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **כ"ט בחשון**, לפני 24 שנה, בשנת תשל"ז(1976-5737), הוקמה "**התנועה הדמוקרטית" שהתפתחה ל"התנועה הדמוקרטית לשינוי" (ד"ש)**, ומלאה תפקיד במהפך שהוריד את מפלגת העבודה מן השלטון כעבור חצי שנה, ב1977-. ד"ש, שנסתה להיות רשימה במרכז המפה הפוליטית, התפוררה במשך הזמן, ואחד מפלגיה – "שינוי" – הוא ממרכיבי מר"צ. הודיע על הקמת המפלגה (בתכנית 'מוקד' בטלוויזיה) **פרופ' יגאל ידין**, רמטכ"ל לשעבר וארכיאולוג בעל-שם. ידין, שבמשך עשרות שנים דחה פניות רבות לקחת חלק פעיל בפוליטיקה, הקים את התנועה על רקע הסתאבותה של מפלגת העבודה ומתוך היענות לתחושה הכללית בציבור, שחסרה בישראל מפלגת מרכז שתטפל קודם-כל באיכות השלטון והחיים.
ידין הוביל את מפלגתו לבחירות וזכה ב15- מנדאטים. [ישראל 50]

***

<u>לקראת ראש חודש כסלו מחר</u>:
יום שלפני ראש חודש נקרא "**יום כיפור קטן**" ויחידי סגולה ואנשי מעשה נוהגים בו תענית מקצת היום או כולו. ואומרים בתפילת מנחה סליחות ווידוי ומרבים בתחנונים לפני הקב"ה על כפרת עוונות ועל בניין בית המקדש.
טעם מנהג זה, לפי שיום ראש חודש הוא יום כפרה על חטאות החודש שעבר שנאמר בקרבן היום [במדבר כ"ח 15]: "**ושעיר עזים אחד – חטאת לה'**...". וזה לא יעלה על הדעת שיכופר לאדם חטאו והוא עדיין מחזיק בו ואינו עוזב חטאיו עזיבה גמורה. ולכן מתענים יום לפניו, כי בראש חודש אסור לצום. והוא מפשפש במעשיו ומתחרט על כל מה שחטא, והוא עוזב אותם עזיבה גמורה. ואז הוא זוכה לכפרה ביום ראש חודש.
ואעפ"י שאין מתענים אלא יחידי סגולה בלבד, כדאים הם כל ישראל שיזכו לכפרה בזכות המתענים, שכוללים את עצמם בתוך כל כלל ישראל, וכל כלל ישראל כוללים עצמם בהם ובתפילותיהם. ואולי מפני הטעם הזה נוהגים לומר בשבת מברכים, בברכת החודש, "חברים כל ישראל", לומר שראויים הם להיות מכפרים אלו על אלו. שכל דבר שמצווה שאינו חובה לרבים, וכשבאים יחידים ועושים אותו, בשם כל ישראל הם עושים, וזכותם – זכות היא לכל ישראל. [ספר התודעה]

***

<u>"...ולאהוב את ארצו"</u>
כפי שהבטחנו, במדור חדש זה אנו נכיר את ארצנו הקדושה דרך "טיול" ממקום למקום מתוך תחושה כי "...**הארץ אשר עברנו בה לתור אותה טובה הארץ מאד מאד.**" [במדבר **י"ד** 7]
ונפתח עם היישוב הראשון שבארץ ישראל שנזכר בתורה, הוא **<u>אלון מורה</u>:**
אֵלון מורה הוא יישוב קהילתי בהר שומרון, כ5- ק"מ ממזרח לשכם, על הר המכונה בפי הערבים ג'בל אל-כביר. מקור השם, כאמור, מן התנ"ך [בראשית **י"ב**, 6]: "**ויעבור אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה**...". היישוב של ימינו הוקם ב1980- ליישוב גרעין של גוש אמונים שהתארגן שנים אחדות לפני-כן מתוך כוונה להתנחל באזור שכם. ב1975- ניתן לאנשי הגרעין להשתכן באופן ארעי במחנה קדום, כ10- ק"מ ממזרח לשכם. ב1979- , הם עברו למקום הקבע שיועד להם סמוך לכפר ערבי. אחרי בירור משפטי מלווה סערה פוליטית וציבורית, נאלצו התושבים לפנות את מקומם המיועד ולעבור למקום הנוכחי.
[כל מקום ואתר]

יום נעים!